

ŻYC EWANGELIA

VII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 5,38-48 * 19.02.2023

(599)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Słyszeliście, że powiedziano: „Oko za oko i ząb za ząb”. A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu; lecz jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi. Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i płaszcz. Zmusza cię ktoś, żeby iść z nim tysiąc kroków, idź dwa tysiące. Daj temu, kto cię prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce pożyczyć od ciebie. Słyszeliście, że powiedziano: „Będiesz miłował swego bliźniego”, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladowają, abyście się stali synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią? Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski

Będziemy faktycznie córkami i synami Boga, jeśli będziemy do Niego podobni. Jedną z zasadniczych cech Boga jest miłość nieprzyjaciół, czyli po prostu miłość bezwarunkowa. Możemy się nie zgadzać z taką postawą, ale Bóg nigdy nie zrezygnuje z tej swojej cechy i jeśli chcemy być do Niego podobni, musimy też miłować nieprzyjaciół. Tym bardziej, że w tej postawie jest wielka mądrość. Zło bowiem można pokonać tylko siłą dobra, tak jak ogień gasi się wodą, a nie ogniem.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jak dotąd patrzyłem na ludzi? Czy nie dzieliłem ich na złych i dobrych? Czy wszystkich ludzi, nawet mi nieprzyjaznych uważam za braci?

Do wykonania: Podejmę próbę zmiany stosunku do ludzi, którzy mnie skrzywdzili. Postaram się także na początek nie odpłacać złem za zło.

KALENDARZ LITURGICZNY

21.02 (wtorek) Wspomnienie św. Piotra Damiana, biskupa i doktora Kościoła

Urodził się w 1006 albo 1007 roku w Rawennie (Włochy), w licznej i ubogiej rodzinie. Po śmierci rodziców przeżył wiele trudnych chwil, ale najstarszy brat Damian zaopiekował się nim i wysłał do szkół. To na znak wdzięczności Piotr przybrał imię Damiani. Po zakończeniu edukacji Piotr został nauczycielem. Nie zarabiał wiele, ale tym co miał dzielił się z potrzebującymi. Wtedy też przyjął święcenia kapłańskie i wstąpił do klasztoru benedyktynów – eremitów w Fonte Avellana. Piotr założył jeszcze pięć pustelniczych wspólnot, a jego sława jako wymagającego, ale dobrotliwego opata rozeszła się po świecie. Był to trudny okres w dziejach Kościoła. Cesarstwo walczyło z papieżem, kler był zdemoralizowany, papież spierał się z antypapieżem. Niewielu odważyło się temu przeciwstawić, a Piotr był jednym z nich. Pisał listy przeciw upadkowi obyczajów, doradzał

kolejnym papieżom. Niemal wbrew woli przyjął godność kardynała i biskupa Ostii. Wkrótce potem rozpoczął podróże po Europie, rozstrzygając spory i godząc zwaśnione strony. Po wielu latach tego pracowitego życia Piotr powrócił do klasztoru, choć nadal w trudnych sytuacjach wzywany był do Rzymu. Aż do śmierci, która miała miejsce w 1072 roku, Piotr dużo czasu poświęcał na modlitwę i posty. Nadal wiele pisał i czytał, a w wolnych chwilach wyrabiał dla braci drewniane łyżki i misy. Zostawił po sobie około 240 utworów poetyckich, 170 listów, 53 kazania, 7 życiorysów i kilka innych tekstów.

23.02 (czwartek) Wspomnienie św. Polikarpa, biskupa i męczennika

Polikarp był uczniem apostołów w Smyrnie na przełomie I i II wieku. Według tradycji, został tam wybrany biskupem w następstwie nalegań Jana Ewangelisty. Przybył do Rzymu, aby przedyskutować z papieżem Anicetem sprawę dotyczące daty obchodzenia Wielkanocy. Kiedy wracał do Smyrny, został zaprowadzony do cyrku, aby w obecności namiestnika Stabiusza Kwadratusa dokonać odstępstwa od wiary. Polikarp odmówił i został spalony na stosie. Był rok 155, święty miał 86 lat.

24.02 (piątek) Wspomnienie św. Etelberta, króla Kentu

Urodził w 522 roku. Wychowany jako pogański czciciel Odyna. Około 560 roku objął rządy w królestwie Kentu. Po wielu niepowodzeniach zdołał z czasem umocnić swe panowanie tak, że podlegały mu wszystkie ziemie na południe od rzeki Humber. Ożenił się z Bertą, córką merowińskiego króla Chariberta, która była chrześcijanką. Król zapewnił żonie swobodę wyznawania i praktykowania religii chrześcijańskiej. Gdy w 597 roku na wyspę Thanet przybył wraz z towarzyszami, św. Augustyn (późniejszy arcybiskup Canterbury), król pozwolił mu swobodnie głosić wiarę chrześcijańską. Prawdopodobnie sam przyjął chrzest dopiero w 601 roku. Okazywał teraz misjonarzom coraz większą życzliwość i hojność. Pozwolił im używać starego kościoła św. Marcina, pozostałości po czasach rzymskich, potem zezwolił im na budowanie nowych świątyń i restaurację innych budowli sakralnych. Poza kościołami w Canterbury hojności króla przypisuje się też powstanie świątyń w Londynie, Rochesterze itd. oraz wpływ na przyjęcie chrztu przez króla Sussexu Seberta, który był jego siostrzeńcem. Etelbert z Kentu zmarł 24 lutego 616 roku. Pochowano go obok Berty w kościele świętych Apostołów Piotra i Pawła. Aż do zniesienia klasztorów za Henryka VIII przed jego grobem paliła się nieustannie lampa. Wcześniej też został wpisany go do martyrologiów.

WARTO WIEDZIEĆ

CZTERDZIESTODNIOWY OKRES WIELKIEGO POSTU - to czas, który poprzez rozważanie męki i śmierci Jezusa ma nas przygotować do kulminacji roku liturgicznego, jakim jest Święte Triduum Paschalne Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Liczony od Środy Popielcowej, zamykany jest obchodami liturgii Wielkiego Tygodnia, które rozpoczynają się w Niedzielę Palmową, czyli ostatnią niedzielę przed świętami Zmartwychwstania. Wielki Post trwa do początku liturgii Mszy Wieczerzy Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek. Ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, począwszy od wielkoczwartkowego wieczoru, należą już do Triduum Paschalnego. Obejmuje ono, związane z misterium eucharystycznym, uroczystości Wielkiego Czwartku, Wielkopiątkowe wspomnienia męki i śmierci Chrystusa, poprzedzone wielogodziną adoracją Bożego Grobu i radosne przeżycia Wigilii Paschalnej – nocy Wielkiej Soboty, aż po triumf Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Wydarzenia Wigilii Paschalnej otwierają okres wielkanocny.

W Środę Popielcową – zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego – obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden – do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście – osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia